

Stempelpapirskommissair-Embedet er nedlagt; den Vedkommende gaar da af paa Bartpenge, og der oprettes et nyt Embede for en Stempelpapirforvalter. Saaledes vil det Samme være Tilfældet, saavidt jeg kan skjønne, med den anden Stempelkommissair; han vil rimeligvis ogsaa gaar af paa Bartpenge. Naar Ministeren vil undersøge vore Forhold i denne Henseende, skal han see de besynderligste Ting. Vi have seet Mænd, der beskæftede Embeder, der ere indbragne, gaar af paa Bartpenge, og saa Maaneder efter have vi fundet dem med deres Bartpenge og en aparte Løn af de runde Summer virke i samme Retning og i samme Art Embeder — blot fordi Embedets Navn er blevet noget forandret. En Skriver i en Ret gaar af og faaer Bartpenge, og han kan kort efter komme til at bruges som Hjælpe-skriver i en anden Ret, hvor der ingen Skriver er, med Lønning af de runde Summer. Det er Noget, vi daglig see paa — jeg tør sige, Mange med megen Misnøje — og naar Ministeren behandler den Slags Sager som Noget, der er rigtigt og som hører til Dagens Orden, og viser Misfornøielse med dem, der stræbe efter at faae det rettet, saa kan han være overbevist om, at med al sin gode Villie for at bringe Oekonomi tilveie og faae det, han indrømmer er til Hindrer for Anvendelsen af Loven, forandret, skeer det ikke; naar han derimod møder Bestræbelserne for at faae den Slags Ting forandrede og bragt paa en heldigere Fod for Staten og udført paa en billig Maade, med den Overbeviisning, at det er ligesaa alvorlig meent fra Andres Side, som fra hans, saa kan det være, at han naaer Maalet, og han selv faaer Styrke til at arbejde derhen til. Der skal Styrke til at bryde — og det er Ministerens Pligt — med en Fortid, der ikke passer længere.

Indenrigsministeren: Af de forstjellige Ting, som det ærede Medlem har anført, finder jeg kun Anledning til at besvare den efter min Mening aldeles uforvarselige Brug, han har gjort af en Yttring af mig. Jeg advarede imod at tale, som om det var Noget, der nu hørte til den daglige Erfaring, at der andt mislig Embedsførelse Sted, at man af-

strebte at gøre sig til Gode paa den Misforvaltning, som man desuagtet ved Domstolene blev nødt til at give Pension; kort sagt, jeg advarede imod at generalisere, imod at bygge store almindelige Konklusioner paa ganske enkelte, isolerede Tilfælde. Jeg vil gjentage denne Advarsel; det er en Advarsel, som det ærede Medlem kan have overmaade godt af at lægge sig alvorlig paa Sinde, thi det er en Feil, han begaar hvert Dieblid i Diskussionen. Jeg har ikke benægtet, at der er nogle Tilfælde, hvori der er skredet ind fra det Offentliges Side, og det er saa langt fra, at der i mine Ord ligger nogen Undskyldning for saadanne Forhold, at tværtimod det, at der ved det allerminste Kjendetegn paa Sligt alvorligt er skredet ind fra Regjeringens Side, indeholder en stor Opfordring til alle Vedkommende om at tage sig vel iagt. Men naagtet saadanne Tilfælde existere, er Ingen berettiget til at tale, som om det var almindeligt; det Almindelige her i Landet er Gudskeelov det, at Embederne forvaltes med stor Redelighed. — Jeg har dernæst givet det ærede Medlem Anledning til at oplyse, hvorledes han er kommen til sine Tal; han har efterkommet det, men paa en saadan Maade, at det nu er blevet mig aldeles uforstaaeligt, hvorledes de ere tagne; man skulde troe, at de vare trukne ud af en Lotteripose. Navnlig finder jeg hans Oplysninger stridende med de Ord, der irykt foreligge, naar han siger, at 376 Rd. skulde lægges til de 3074 Rd., medens det i Endringsforslaget hedder, at 3074 Rd. stilles til Ministeriets Raadighed, hvoraf de 376 Rd. beregnes til Kornomskrivning efter Loven af 31te Marts 1860, saa kunne disse Ord ikke forståaas anderledes, end at det er Meningen, at saa stor en Deel af de 3074 Rd. skal give Sæbtillæg; men jeg har allerede gjort opmærksom paa, at efter Loven vil det Beløb, der af de 2700 Rd. — som er det Æneste, jeg til Lønning har fordret — skal omskrives til Sæd, udgjøre 1080 Rd. Men det er ikke Noget, der skal lægges til den forlangte Sum, og han maa derfor oplyse om, hvorledes han er kommen til de 376 Rd., hvis han vil gjøre sig Tanke om, at Rigsdagen skulde kunne gaar ind derpaa. Men jeg antager, at Rigsdagen ikke vil